

Érdekességek a népi gyógyászat történetéből?

2013 július 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

Még

nincs értékelve

Mérték

A hagyományos gyógymódok és hagyományos gyógyítók mindig is meghatározó szerepet játszottak az egyes vidékek, tájegységek lakóinak életében. Igen elterjedtek voltak és egyes helyeken ma is így van ez, az ún. szimbolikus, analógiás eljárások.

Íme néhány példa:

- Torokgyík és egyéb torokkal, mandulával kapcsolatos betegségek gyógyítása a moldvaicsángóknál: Az asszonyok elmentek az erdőbe havasi gyíkot keresni, aki nem félt tőle, megsimogatta, az tudta a torok betegségét gyógyítani. Simogatáskor a gyíkból fehér lé folyt, ez volt a gyógyító szer.

- A sárgaság gyógyítása sárga növényekkel, tárgyakkal történt: sárgarépát, tojássárgáját ettek, sárgarépából kifaragott pohárból ittak, sárga fűzfavessző fűzetében fürödtek, aranypénzt vagy aranyzsinórt akasztottak a nyakukba.

- A fehérfolyást fehér virágú növényekkel kezelték.

Szintén elterjedt a népgyógyászatban, hogy a tüdőbetegséget tüdő alakú növényekkel (pettyegetett tüdőfű), a vesebetegséget vese alakú levelekkel kell gyógyítani.

A szemre nézett árpat ár pával kerítették körül, a szemárhögésre szemártejet ittak a beteggel.

Következzen most néhány olyan növény, amelyeknek áldásos hatását az óta vizsgálatokkal is bizonyították, és amelyek a modern fitoterápiában is meghatározó szerepet játszanak:

- Egy koreai mese szerint Kümgán, a Gyémánt hegy királya annyira megbetegedett, legyengült, hogy jártányi ereje sem maradt. Az orvosok már nem tudtak segíteni rajta.

Egy bölcs öregember "emberforma" ginszeng-gyökeret ajánlott gyógyszerként. A gyökérből készült italtól a király meggyógyult és az emberi kor végső határáig élt.

A nyugati orvostudomány csak néhány évtizede fedezte fel ezt az ősi gyógynövényt és igazolta a keleti alkalmazásmódokat.

Tonizáló-erősítő hatása nemcsak a teljesítmény növekedésében nyilvánul meg, hanem a testi-lelki állapot javulásában is.

- A petrezselymet a magyar népi orvoslás vizelethajtóként jegyzi. A növénynek a magja igen erős hajtó hatással bír, tisztítja a vesét.

Hatását orvosi eredmények is igazolják: higanymérgezés miatti anuriát (vizeletrékedést) 1 teli csésze petrezselyemmag forrázata megold.

- Talán az egyik legismertebb népi gyógyászati növényünk a fokhagyma. Egy régi recept így szól: 1 liter vízbe 30 gerezd apróra tört fokhagyma, 3 kanál méz, 15 gr összemorzolt élesztő kerül. Ezt 9 napig érleljük, közben többször megkeverjük, majd naponta háromszor, reggel, délben, este 1-1 pálinkás pohárral megiszunk. Értágító hatását főleg szem, láb, agy szűkült erein igazolták. Ugyancsak bebizonyosodott, hogy antibiotikus hatással is bír, kiválóan alkalmazható influenza, köhögés, légcső-és hörghurut esetén.

- A vöröshagyma szintén elterjedt népgyógyászati szer, a héjából készült teát megfázás, láz ellen fogyasztják. Idült légúti betegségekben is hatékony.

- A népi gyógyászatban, amely ma reneszánszát éli, a reumás, fájós testrész megcsapkodása frissen leszedett csalánlevelekkel.

A csalánérgetés a méreg a bőrbe hatol és órákig tartó meleg érzést okoz.

Ezt a kúrát ma hatékony ingerterápiának nevezik.

Hasonló elven működik a fájós testrész méhekkal való összecsapkodtatása.

- Gyomor- és patkóbélfekély népi gyógyítása:

1 liter káposztalé kevés vízzel összeturmixolva, egy napra elosztva, kis adagokban fogyasztandó.

A patkóbélfekélyt átlagosan 3 hét alatt, a gyomorfekélyt 5-6 hét alatt gyógyítja.

A magyar népi orvoslásban a gyomorfekélyt nyers burgonyalével is gyógyítják: a lereszelt nyers burgonya levét kinyomják, és kéthetes kúrát végeznek, reggel éhgyomorral kb. 1 decit isznak.

Vizsgálatokkal kimutatták, hogy a nyers burgonyalé atropinszerű, a görcsös fájdalmakat szüntető hatóanyagokat tartalmaz.

Átmenetet képeznek a főszereplő és gyógynövények között és igazoltan jó hatásúak emésztőszervi panaszoknál, a leginkább főszereplőként használatos növények: az ánizs, az édeskömény és a kömény. Az emésztőnedvek elválasztását, a bélmozgást, a vérnyomást és a szívverést is elnyersen befolyásolják.

petrezselyem

Igen elterjedt gyógyítási módszer volt a ráolvasás.

A törött, ficamodott lábra így szólt a versike: "Csont a csonthoz, vér a vérhez, hús a húshoz forradjon, s mint ez volt, úgy legyen most is.

Árpára a következőket olvasták: "Szaladj árpa, learatlak, kicsépellek, megfőllek, megsütlek, megeszlek."

A ráolvasások, akár az átkok, rendkívül nagy múltúak, már a XI. századi magyarok is használták gyógyimódként.

A két idézett szöveg a Tisza-mentéről származik.

Ólomönt? asszonyok voltak hivatottak az ijedségből kigyógyítani a beteget. Ólmot öntöttek, és a kialakult forma megmutatta, mi okozta az ijedséget. Ha például egy kutya alakja jelent meg, akkor az ok megállapításával már el is múlt betegség.

Állat és ember számára az egyik legveszedelmesebb betegség a veszettség volt. Gyógyításával messze földön híres, ún. veszett orvosok foglalkoztak. Ez a tudomány a családon belül apáról-fiúra öröklődött.

Eljárásmódjukat titokban tartották, mert ha kitudódott volna, elveszti hatását. A gyógyszer legfőbb eleme a kőrisbogárpor volt, ezt pálinkába keverve adták a betegnek.

A szarvasmarhát a kőrisbogárpor füstjén hajtották át, amelyik állat megijedt, nem ment keresztül a füstön, abban benne volt a betegség, így ezt elkülönítve gyógyították.

A WHO felmérése szerint a Föld lakosságának 70-80%-ánál a gyógyítást a hagyományos orvoslás keretén belül végzik.

Gyógyításra a világon 25-50000 növényfajt használnak, a Kárpát-medencében kb.600-at. Fontos, hogy ezek botanikailag azonosított növények!

A 600-ból kb.100 az a növény, amit tápláléknövényként fogyasztunk, tehát zöldség, gyümölcs, fűszer formájában.

A növények terápiás értékelése:

- sebkezelésre kb. 200 növényfaj
- emésztőszervi betegségekre kb. 150 növényfaj
- húgyutak kezelésére kb.70 növényfaj
- szív- és érrendszeri betegségek kezelésére kb. 40 növényfaj.

Az állatgyógyászat közelítőleg 50 fajt használ sebekre, fertőzésekre, légúti, emésztőszervi és daganatos megbetegedésekre.

Forrás: Dr. Babulka Péter

Népi megfigyelések alapján az emberek jól tudták, hogy ha az állatoknak valamilyen bajuk volt, bizonyos növényeket tudatosan kerestek, és azokat ették, vagy egyéb módon felhasználták. Például a gólya, ha kicsinyének a szeme beteg volt, vérehulló fecskefűvel gyógyította azt.

E megfigyelések jelentősen hozzájárultak a különböző növények népgyógyászati elterjedéséhez. A személyes élmények mellett persze az apáról fiúra öröklődő, tapasztalatok is befolyásolták a népi orvoslás alakulását. Szinte minden növényi részt felhasználtak, akár nyersen, sütvé, fűzve, párolva. Fontos volt, milyen módszerrel és milyen anyaggal vonták ki a hatóanyagot a növényből. Ez lehetett fűzés, forrázás, macerálás (áztatás), alkoholos kivonat, vagy szirup készítése. Adalékanyagokat főleg sebeknél használtak, ezek leginkább a liszt, a tej, a túró vagy a nyál voltak.

Horváth Adrien

www.vadszeder.extra.hu

Ajánló

